

16. BayIfSMV: Szesnaste Bawarskie Rozporządzenie o zapobieganiu chorobom zakaźnym (16. BayIfSMV) z dnia 1 kwietnia 2022 r. (Bawarski Dziennik Ministerialny nr 210) Bawarski Zbiór Prawny 2126-1-20-G (§§ 1–6)

**Szesnaste Bawarskie Rozporządzenie o zapobieganiu chorobom zakaźnym
(16. BayIfSMV)^[1]
z dnia 1 kwietnia 2022 r.
(Bawarski Dziennik Ministerialny nr 210)
Bawarski Zbiór Prawny 2126-1-20-G**

Pełna treść według wytycznych redakcyjnych: Szesnaste Bawarskie Rozporządzenie o zapobieganiu chorobom zakaźnym (16. BayIfSMV) z dnia 1 kwietnia 2022 r. (Bawarski Dziennik Ministerialny nr 210, Bawarski Zbiór Prawny 2126-1-20-G), ostatnio zmienione w drodze rozporządzenia z dnia 30 czerwca 2022 r. (Bawarski Dziennik Ministerialny nr 400)

Na podstawie § 32 zd. 1 w związku z § 28 ust. 1, § 28a ust. 7 Ustawy o zapobieganiu chorobom zakaźnym (IfSG) z dnia 20 lipca 2000 r. (Federalny Dziennik Ustaw I s. 1045), ostatnio zmienionej w drodze art. 4 ustawy z dnia 18 marca 2022 r. (Federalny Dziennik Ustaw I s. 473), oraz § 9 pkt 5 Rozporządzenia o delegowaniu kompetencji (DeLV) z dnia 28 stycznia 2014 r. (Dziennik Ustaw i Rozporządzeń s. 22, Bawarski Zbiór Prawny 103-2-V), ostatnio zmienionego w drodze rozporządzenia z dnia 15 marca 2022 r. (Dziennik Ustaw i Rozporządzeń s. 79) Bawarskie Ministerstwo Zdrowia i Opieki wydaje rozporządzenie o następującym brzmieniu:

^[1] W tym zakresie patrz uzasadnienie wymagane na podstawie § 28a ust. 7 Ustawy o zapobieganiu chorobom zakaźnym (IfSG) w Bawarskim Dzienniku Ministerialnym (BayMBI.) nr 211 wersja 1.4.2022.

Część 1 Obowiązujące regulacje

§ 1 Ogólne zalecenia dotyczące postępowania

¹Wymaga się od wszystkich zachowania minimalnej odległości 1,5 m od innych osób, gdy tylko jest to możliwe, oraz zachowania odpowiedniej higieny rąk. ²W pomieszczeniach zamkniętych, bez uszczerbku dla § 2, zaleca się noszenie co najmniej maseczki medycznej i dbanie o odpowiednią wentylację.

³W przypadku zakładów, instytucji, ofert oraz wydarzeń, gdzie występuje przepływ ludności, zaleca się opracowanie planów higieny, które przewidują w szczególności działania mające na celu udostępnienie środków dezynfekujących oraz unikanie niepotrzebnych kontaktów.

§ 2 Obowiązek noszenia maseczek

(1) ¹W

1. środkach lokalnego transportu publicznego, w odniesieniu do pasażerów, a także personelu kontroli i obsługi oraz personelu kierującego i nadzorującego, o ile specyfika pracy tego personelu wymaga kontaktu fizycznego z innymi osobami,

2. budynkach i pomieszczeniach zamkniętych, w tym w zamkniętych strefach pojazdów, o ile jest to konieczne do ochrony osób, u których ze względu na wiek lub stan zdrowia zachodzi podwyższone ryzyko ciężkiego albo śmiertelnego przebiegu choroby COVID-19, na terenie

- a) gabinetów lekarskich,
- b) szpitali,
- c) placówek chirurgii jednego dnia,
- d) placówek opiekuńczych lub rehabilitacyjnych, w których realizowana jest opieka medyczna porównywalna do szpitalnej,
- e) punktów dializ,

f) klinik dziennych,

g) pogotowia ratunkowego,

h) placówek opieki pełnostacjonarnej albo częściowo stacjonarnej innych niż wskazane w § 23 ust. 5 zd. 1 Ustawy o zapobieganiu chorobom zakaźnym (IfSG) zajmujących się opieką i zakwaterowaniem osób starszych, niepełnosprawnych lub wymagających pielęgnacji albo porównywalnych placówek za wyjątkiem placówek dziennego pobytu z poradnią pedagogiki leczniczej,

3. budynkach i pomieszczeniach zamkniętych poza prywatnymi pomieszczeniami w noclegowniach dla bezdomnych i placówkach zbiorowego zakwaterowania osób ubiegających się o azyl, osób, na które nałożono podlegający wykonaniu obowiązek opuszczenia kraju, uchodźców i późnych przesiedleńców,

obowiązuje wymóg noszenia maseczki medycznej (obowiązek noszenia maseczek).²Zdanie 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio w przypadku świadczenia usług pielęgnacyjnych i opiekuńczych przez

1. podmioty świadczące opiekę ambulatoryjną, które realizują intensywną opiekę ambulatoryjną w placówkach, domach grupowych lub innych formach zamieszkiwania zbiorowego,

2. inne niż wskazane w § 23 ust. 5 zd. 1 Ustawy o zapobieganiu chorobom zakaźnym (IfSG) podmioty świadczące opiekę ambulatoryjną i firmy, które oferują usługi porównywalne z placówkami wskazanymi w ust. 1 zd. 1 pkt 2 lit. h, za wyjątkiem ofert wsparcia w życiu codziennym w rozumieniu § 45a ust. 1 zd. 2 jedenastej księgi Kodeksu socjalnego.

(2) Obowiązek noszenia maseczek nie ma zastosowania w przypadku zaistnienia ważnych przyczyn.

(3) ¹Z obowiązku noszenia maseczek są zwolnione następujące grupy:

1. dzieci do szóstego roku życia;

2. osoby, które są w stanie uwiarygodnić, że noszenie maseczki nie jest w ich przypadku możliwe lub wykonalne z uwagi na ich niepełnosprawność lub względy zdrowotne, pod warunkiem że są w stanie natychmiast udokumentować ten fakt na miejscu, w szczególności poprzez okazanie pisemnego zaświadczenia lekarskiego w oryginale, które musi zawierać pełne imię i nazwisko, datę urodzenia oraz konkretne informacje o powodach zwolnienia z tego obowiązku.

²Zdejmowanie maseczki jest dozwolone, gdy jest to konieczne do celów identyfikacji lub do komunikacji z osobami cierpiącymi na zaburzenie słuchu. ³W przypadku pracowników noszenie maseczek medycznych jest obowiązkowe podczas wykonywania przez nich czynności służbowych w ramach postanowień z zakresu bezpieczeństwa pracy.

(4) Osoby prowadzące działalność są zobowiązane zapewnić, by przestrzegano postanowień dotyczących obowiązku noszenia maseczek.

§ 3 Wymóg poddania się testowi w przypadku określonych placówek

(1) ¹Dostęp do

1. placówek i przedsiębiorstw wskazanych w § 2 ust. 1 zd. 1 pkt 2 lit. b oraz h,

2. zakładów penitencjarnych, aresztów deportacyjnych, innych placówek stosujących izolacyjne środki zabezpieczające oraz innych wydziałów i placówek, w których umieszcza się osoby trwale pozbawione wolności, w szczególności do szpitali psychiatrycznych, ośrodków pomocy dla młodzieży i ośrodków dla seniorów

mają jedynie odwiedzający, osoby prowadzące działalność, pracownicy i wolontariusze, którzy zostali zaszczepieni, mają status ozdowieńca lub uzyskali negatywny wynik testu w rozumieniu § 2 pkt 2, 4, 6 Rozporządzenia w sprawie wyjątków dotyczących działań ochronnych COVID-19 (SchAusnahmV).

²W przypadkach, o których mowa w zd. 1 pkt 1, oraz w odniesieniu do odwiedzających w przypadkach określonych w zd. 1 pkt 2 osoby zaszczepione lub mające status ozdowieńca w rozumieniu § 2 pkt 2, 4 Rozporządzenia w sprawie wyjątków dotyczących działań ochronnych COVID-19 (SchAusnahmV) również muszą przedstawić odpowiedni dokument potwierdzający brak zakażenia, przy czym osoby prowadzące działalność i pracownicy, którzy zostali zaszczepieni lub mają status ozdowieńca, muszą co najmniej dwa

razy w tygodniu kalendarzowym przedstawić odpowiedni dokument potwierdzający brak zakażenia w myśl ust. 5 zd. 1 z tym zastrzeżeniem, że test ten zgodnie z ust. 5 zd. 1 pkt 3 może zostać wykonany także bez nadzoru.³ Osoby prowadzące działalność są zobowiązane do przechowywania własnych dokumentów potwierdzających brak zakażenia przez okres dwóch tygodni oraz do kontrolowania przedkładanych zaświadczeń o zaszczepieniu, statusie ozdowieńca i braku zakażenia poprzez skuteczną kontrolę wstępu wraz z weryfikacją tożsamości w odniesieniu do każdej pojedynczej osoby.

(2) Ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób prowadzących działalność i pracowników placówek oraz przedsiębiorstw w rozumieniu § 2 ust. 1 zd. 2, w przypadku gdy świadczą one usługi pielęgnacyjne i opiekuńcze.

(3) Towarzyszenie osobom umierającym jest dozwolone w każdej chwili.

(4)¹Więźniowie oraz osoby przebywające w miejscu odosobnienia, którzy tymczasowo opuścili zakład penitencjarny, są zobowiązani do okazania w dniu powrotu, a następnie codziennie do siódmego dnia po powrocie, odpowiedniego dokumentu potwierdzającego brak zakażenia w myśl ust. 5 zd. 1.²W drodze odstępstwa od zdania 1 więźniowie oraz osoby przebywające w miejscu odosobnienia, którzy zostali zaszczepieni lub mają status ozdowieńca w rozumieniu § 2 pkt 2, 4 Rozporządzenia w sprawie wyjątków dotyczących działań ochronnych COVID-19 (SchAusnahmV), muszą w ciągu pierwszych siedmiu dni od powrotu przedstawić dwa odpowiednie dokumenty potwierdzające brak zakażenia w myśl ust. 5 zd. 1.

(5)¹Jeżeli na potrzeby korzystania lub dostępu do określonych instytucji, firm lub obszarów niniejsze rozporządzenie przewiduje konieczność okazania dokumentu potwierdzającego brak zakażenia koronawirusem SARS-CoV-2 (odpowiedni dokument potwierdzający brak zakażenia), to należy okazać negatywny wynik na podstawie następującego testu:

1. test PCR, szybki test PoC PCR lub test wykonany innymi metodami technologii amplifikacji kwasu nukleinowego, który został wykonany maksymalnie 48 godzin wcześniej,

2. test antygenowy PoC, który został wykonany maksymalnie 24 godziny wcześniej lub

3. test antygenowy do samodzielnego stosowania przez niespecjalistów (test samodzielny), dopuszczony przez Federalny Instytut Leków i Wyrobów Medycznych (BfArM) i wykonany pod nadzorem maksymalnie 24 godziny wcześniej.

Wynik musi mieć postać dokumentu pisemnego bądź elektronicznego i w pozostałym zakresie musi odpowiadać postanowieniom § 22a Ustawy o zapobieganiu chorobom zakaźnym (IfSG). 2Z osobami, które wykonały test, zrównane są:

1. dzieci do szóstego roku życia,

2. dzieci jeszcze nieuczęszczające do szkoły.

Część 2 Przepisy końcowe

§ 4 Zarządzenia uzupełniające, wyjątki

(1) Dalej idące lub uzupełniające zarządzenia organów odpowiadających za wykonanie przepisów Ustawy o ochronie przed zakażeniami (IfSG) pozostają bez zmian w ramach postanowień § 28a ust. 7 zd. 2 Ustawy o zapobieganiu chorobom zakaźnym (IfSG).

(2)¹Zezwolenia specjalne mogą zostać wydane w jednostkowym przypadku przez właściwy urząd administracji powiatowej na wniosek, jeśli jest to dopuszczalne z punktu widzenia ochrony przed chorobami zakaźnymi.²Zezwolenia specjalne dotyczące ogólnego kręgu osób albo ogólnego typu przypadków mogą być wydawane pod warunkiem zachowania wymogów określonych w zd. 1 i tylko w porozumieniu z właściwym rządem.

§ 5 Wykroczenia

Wykroczenie w rozumieniu § 73 ust. 1a pkt 24 Ustawy o zapobieganiu chorobom zakaźnym (IfSG) popełnia ten, kto w sposób umyślny lub nieumyślny

1. wbrew § 2 nie dopełnia obowiązku noszenia maseczek lub wbrew § 2 ust. 4 jako osoba prowadząca działalność nie zapewnia dopełniania obowiązku noszenia maseczek,
2. wbrew § 3 wchodzi do wskazanego w tych przepisach obiektu bez wymaganego dokumentu poświadczającego szczepienie, ozdrowienie lub brak zakażenia lub jako właściciel danego zakładu czy obiektu zgodnie z § 3 ust. 1 zd. 3, również w związku z § 3 ust. 2, nie zapewnia, by odwiedzający, pracownicy i wolontariusze przedkładali dokument poświadczający szczepienie, ozdrowienie lub brak zakażenia lub wbrew § 3 ust. 1 zd. 3, także w związku z § 3 ust. 2, jako osoba prowadząca działalność nie przechowuje swojego własnego dokumentu potwierdzającego brak zakażenia przez okres dwóch tygodni,
3. wbrew § 4 prowadzi prywatną szkołę w rozumieniu art. 90 i dalszych Bawarskiej Ustawy o nauczaniu i wychowaniu (BayEUG), nie przestrzegając obowiązków wskazanych w § 4 ust. 1 lub jako osoba trzecia wbrew § 4 ust. 2 wchodzi na teren placówki szkolnej,
4. wbrew § 5 prowadzi placówki dziennej opieki nad dzieckiem, nie przestrzegając wskazanych w tym paragrafie obowiązków, wbrew § 5 ust. 1 zd. 1, także w związku z § 5 ust. 1 zd. 3, jako opiekun prawny nie przedłoży odpowiedniego dokumentu potwierdzającego brak zakażenia lub złoży fałszywe oświadczenie lub wbrew § 5 ust. 4 wchodzi na teren takiej placówki.

§ 6 Wejście w życie, utrata mocy obowiązującej

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu 3 kwietnia 2022 r. i przestaje obowiązywać z upływem 30 lipca 2022 r.

Monachium, dnia 1 kwietnia 2022 r.

Bawarskie Ministerstwo Zdrowia i Opieki

Klaus Holetschek, Minister